

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treia după Rusalii

În această săptămână,
joi:

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul

Proorocule și Înaintemergătorule al Venirii lui Hristos, după vrednicie a te lăuda pe tine nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinștim; că nerodirea celei ce te-a născut și amuțirea părintelui tău s-au dezlegat întru mărită și cinștită nașterea ta, și întruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propovăduiește.

Troparul Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul

- ❖ Aflându-ne în Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, de sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, se face dezlegare la pește.
- ❖ În sâmbetele și duminicile acestui post se face de asemenea dezlegare la pește.

Evangelhia duminicii

Matei VI, 22-33

22. Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat.
23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult!
24. Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona.
25. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?
26. Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jnitnițe și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de presus decât ele ?
27. Și cine dintre voi, îngrijindu-se poate să adauge staturii sale un cot ?
28. Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți ? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostensc, nici nu torc.
29. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia.
30. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor ?
31. Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca ?
32. Că după toate acestea se străduiesc neamurile; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele.
33. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul

Cea de-a 24-a zi a lunii lui Cireșar este închinată *Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul*, cel care a pregătit prin predicile și întreaga sa viață venirea Mântuitorului Iisus Hristos. Semnificația religioasă a acestei mari zile este sporită și de faptul că ea este singura sărbătoare dedicată nașterii unui sfânt, în mod obișnuit sfinții fiind prăznuiți în ziua morții lor, considerată nașterea la viața veșnică. Sfântul Evanghelist Luca relatează în mod amănunțit aspecte pe baza cărora poate fi reconstituită viața Sfântului Ioan Botezătorul: *“Fost-a în zilele lui Irod, regele Iudeii, un preot cu numele Zaharia, din ceata preoțească a lui Abia; iar femeia lui era din fiicele lui Aaron și numele ei era Elisabeta. Și amândoi erau drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile și rânduielile Domnului. Și nu aveau copii, deoarece Elisabeta era stearpă și amândoi erau înaintați în zilele lor.”* (Luca 1, 5-7).

Din cărțile Pentateuhului (Deuteronom VII, 14; Livitic XXVI, 9) aflăm că la evrei nașterea copiilor era considerată o aleasă binecuvântare a lui Dumnezeu și dimpotrivă, lipsa lor însemna dizgrație și chiar pedeapsă divină. Este greu de presupus că Zaharia și Elisabeta se aflau sub un asemenea blestem, aflând despre ei că erau drepti înaintea lui Dumnezeu și fără prihană. De aceea evanghelistul nu omite să menționeze că Elisabeta era stearpă și că amândoi soții aveau o vârstă înaintată. Cu toate acestea, ei nu încetează de a se ruga lui Dumnezeu să le binecuvânteze casa cu un copil, știind că înaintea lor mai fuseseră femei sterpe care în urma rugăciunii lor stăruitoare născuseră prunci, precum Isac, Iacob, Iosif, ori Samuel.

Venind rândul preotului Zaharia să slujească în marele Templu din Ierusalim, are loc vestirea nașterii Sfântului Ioan, în timp ce, după obiceiul preoției, el intrase în casa Domnului ca să tămâieze. Se știe că, dintre serviciile religioase, tămâierea era cinstită cu deosebire, ea fiind săvârșită de două ori pe zi: dimineața, înainte de aducerea jertfei și după-amiaza, după aducerea jertfei. Fiind un serviciu religios solemn – care se făcea după un anumit ritual, cu participarea a nu mai puțin de cinci preoți – era obiceiul ca pentru tămâiere preoții să fie aleși prin tragere la sorți. De reținut este faptul că iudeii credeau că în timpul tămâierii, un preot se poate învrednici de o descoperire minunată. Astfel, la ceasul tămâierii, în vreme ce mulțimea de iudei se afla rugându-se, Arhanghelul Gavriil s-a arătat lui Zaharia spunându-i: *“Nu te teme, Zaharia, fiindcă rugăciunea ți-a fost ascultată și Elisabeta, femeia ta, îți va naște un fiu și-i vei pune numele Ioan.”* (Luca 1, 13).

Prudent, sau mai degrabă sceptic, știindu-se om în vârstă și necrezând în spusele îngerului că va avea un fiu, Zaharia îi cere un semn, semn care îl va lega de o pedeapsă: rămâne mut până în ziua când se vor împlini acestea – *“Și pentru că n-ai crezut în cuvintele mele, care se vor plini la vremea lor, iată vei fi mut și nu vei*

putea vorbi până-n ziua când vor fi acestea” (Luca 1, 20). Sfârșindu-se săptămâna sa de rând, Zaharia se întoarce acasă, comunicându-i prin semne și scris cele întâmplate. Împlinindu-se vremea, spusele îngerului s-au adevărit, Elisabeta născând pruncul cel mult dorit. După datina iudaică, urma ceremonia tăierii împrejur de care era legată și punerea numelui. De obicei, noul născut primea numele tatălui, al bunicului sau al vreunei rude, iar darea numelui rămase un drept exclusiv al tatălui. Zaharia, fiind mut, Elisabeta se împotrivi acelor neamuri care doreau să-i pună noului-născut numele de Zaharia. Întrebat și tatăl despre aceasta, cere o tăbliță pe care scrie cuvintele: *“Iohanan șamo”*, care în traducere, înseamnă *“Ioan este numele lui”*. Uimirea celor de față la auzirea numelui este sporită de minunea dezlegării limbii lui Zaharia, acesta putând din clipa aceea să vorbească din nou: *“Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, că și-a cercetat poporul și l-a răscumpărat; și putere mântuitoare ne-a ridicat din casa lui David, sluga Sa”* (Luca 1, 68-69). Recăpătarea graiului trezește nedumeriri celor de față: *“Ce va fi oare, acest copil? Căci mâna Domnului era cu el.”* (Luca 1, 66). Ceea ce fusese orânduit de Duhul Sfânt și ceea ce Evanghelistul Luca spune în mod sintetic: *“Iar copilul creștea și se întărea cu duhul. Și a fost în pustie până în ziua arătării lui către Israel.”* (Luca 1, 80).

În popor, sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul este cunoscută și sub numele de *Sânziene* sau *Drăgaica*, prilejuind adeseori frumoase manifestări în spațiul rural. Denumirea sărbătorii pleacă de la credința poporului că aceste flori galben-aurii sau albe înfloresc în noaptea de 23 spre 24 iunie, marcând toiuul verii, solstițiul de vară. Sânzienele capătă astfel valoare de simbol calendaristic. Ele vestesc începutul muncii agricole (cositul fânului, secerișul grâului), momentul în care cucul încetează să mai cânte, ca și venirea timpului pentru culegerea plantelor medicinale. Dacă înfloresc mai târziu de această zi, se zice că vremea este târzie, adică verdeța și semănăturile nu sunt așa de înaintate, cum ar trebui să fie de obicei; dimpotrivă, dacă la această zi sânzienele sunt înflorite, timpul este prea înaintat. Se crede că pentru a fi de leac, florile culese în preajma acestei zile, mai ales sânzienele, trebuie sfințite, de aceea credincioșii le aduc la biserică, așezându-le de obicei pe iconostasul mic, lângă icoana sărbătorii.

La sărbătoarea Sânzienelor, când, după credința poporului, soarele joacă de bucurie la răsăritul său, avea loc un vechi și pitoresc obicei agrar, legat de recoltatul grâului – dansul ritual al Drăgaicei. Ceremonial al tinerelor fete, acestea cântau și jucau în jurul celei mai frumoase și robuste fete, care purta pe cap o cunună împletită din spice de grâu și din sânziene și primea numele de Drăgaica. Atributele sacre ale acestei sărbători sunt relevate și de practica focurilor rituale, peste care se sare și se dă de pomană. Focurile rituale erau nu numai practici magice de purificare în preajma unei sărbători, dar făceau parte și din vechile

rituri solare. Dovadă că în satele maramureșene se practica ceremonialul nocturn al umblatului cu făclia, care se rotea numai într-un singur sens, în direcția mersului soarelui pe bolta cerească. În fine, un alt atribut sacru al acestei sărbători este purificarea rituală a tinerilor fete prin scăldatul în rouă (roua – apa divină), pentru a fi frumoase și sănătoase. Toate aceste credințe și practici rituale pe care Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul le prilejuiește evidențiază încă o dată importanța sărbătorii.

Vasilica Onofrei

Din sinaxarul săptămânii

În ziua de 20 iunie, Biserica Ortodoxă săvârșește pomenirea *Sfântului Sfințit Mucenic Metodie, Episcopul Patarelor*. Acesta a trăit în secolul al III-lea, fiind atras încă din tinerețile sale de adevărurile credinței și ducând o viață bineplăcută lui Dumnezeu. Drept aceea, s-a și învrednicit a fi hirotonit preot, iar aflându-se în toate părțile de viața lui curată, evlavie și înțelepciunea de a tâlcui dogmele creștine, a fost înălțat la scaunul de episcop, încredințându-i-se păstorirea obștei creștinilor din cetatea Patarelor, care este în părțile Licie. Luptând împotriva ereziilor vremii și înfruntându-i cu autoritate pe păgânii ce se închinau idolilor, s-a pornit prigoană împotriva sa, fiind întemnițat și supus la numeroase și grele chinuri. În cele din urmă, a fost condamnat la tăierea capului, primind astfel cu vrednicie, aleasa cunună a muceniciei.

În ziua de 24 iunie, în calendarul creștin ortodox, este prăznuit și *Sfântul Niceta de Remesiana*. Acesta era originar din Dacia Mediteranee, Remesiana fiind pământul său natal. Deși este daco-roman la origine, se presupune că acest Sfânt Ierarh și-a petrecut prima parte a vieții în Apus, deoarece folosirea unei exprimări alese, precum și întrebuintarea unor izvoare de limba latină în scrierile sale, ne îndreptătesc să afirmăm acest lucru. Cu toate că a scris doar în limba latină, Sfântul Niceta cunoștea și greaca, cetatea Remesiana fiind într-un ținut unde limba greacă își disputa întâietatea cu limba latină; în calitate de ierarh al acestei cetăți, precum și datorită activității sale misionare, Sfântul Niceta era îndatorat să cunoască ambele limbi. Sfântul Niceta de Remesiana este cunoscut și pentru calitățile sale de protopsalt, printre imnurile bisericesti compuse de el, importantă fiind și cunoscuta cântare *Pe Tine, Dumnezeule, Te lăudăm* sau pe scurt, *Te-Deum*. Numele Sfântului este legat de istoria Bisericii noastre strămoșești, îndeosebi pentru contribuția sa la răspândirea creștinismului pe teritoriul de formare al poporului român. De asemenea, prin scrierile sale întocmite în limba latină, care au apărut și în traducere românească, s-a îmbogățit patrimoniul spiritual al teologiei ortodoxe românești.

După *Proloagele, vol. II*

Scurtă tâlcuire la Evanghelia Duminicii - Sfântul Ioan Gură de Aur -

Vezi cum Domnul ne îndepărtează încetul cu încetul de lucrurile din lumea aceasta, cum ne vorbește tot mai mult de sărăcia de bună voie și cum ne scoate din suflet tirania iubirii de argint ? După cum atunci când Domnul a vorbit de bogăție (Matei 6, 20), a arătat că este vătămată de două ori: și pentru că este depusă aici, pe pământ, unde o strică moliile, dar și pentru că nu este depusă dincolo, în cer, unde nu poate fi furată, tot astfel și acum arată că pricinuieste o îndoită pagubă sufletească, atunci când că ne depărtează de Dumnezeu, și când ne supune lui mamona. Hristos l-a numit aici pe mamona domn, nu din pricina firii sale, ci din pricina stării nedorite în care sunt cei supuși lui. Tot astfel și pântecul este numit dumnezeu (Filip. 3, 19), nu din pricina vredniciei lui, ci din pricina ticăloșiei celor ce se fac robi acestuia. Nu sunt, oare, mai nenorociți decât osândiții cei care, având pe Dumnezeu stăpân, schimbă blânda Lui stăpânire cu tirania cumplită a lui mamona, deși știu că, chiar și aici pe pământ, au o mulțime de pagube și necazuri de pe urma acestei tiranii ? Pagubă nespusă, judecăți, necazuri, lupte, munci, vătămarea sufletului și ceea ce-i mai cumplit pierderea bunătăților celor veșnice.

Domnul nu Se mărginește numai să ne mustre; ci, după ce ne-a făcut atenți asupra vieții noastre, după ce ne-a îndemnat cu toată tăria să nu ne îngrijim de hrană sau îmbrăcăminte, vine acum și ne mângâie, spunând: „*Că știe Tatăl vostru cel ceresc, că aveți trebuință de toate acestea*” (Matei 6, 32). N-a spus: „Că știe Dumnezeu”, ci: „*Că știe Tatăl*”, ca să ne dea și mai mare nădejde. Dacă este Tată apoi nu poate să treacă cu vederea pe fiii Lui, când sunt în nevoi. Fiind Creatorul firii noastre, plăsmuind-o așa și cunoscând-o, negreșit știe și nevoile ei mai bine decât tine, care ai aceste nevoi. Că El a hotărât ca firea noastră să aibă astfel de nevoi. Deci Dumnezeu nu se va împotrivi propriilor Lui hotărâri, pe de o parte, făcându-te să ai astfel de nevoi, iar pe de altă parte, lipsindu-te de cele ce satisfac aceste nevoi. Pe lângă cele spuse, Domnul aduce și un alt argument pentru a ne face să avem încredere în purtarea de grijă a lui Dumnezeu, grăind așa: „*Căutați împărăția cerurilor și acestea toate se vor adăuga vouă*” (Matei 6, 33). După ce a eliberat sufletul de grijă, Domnul vorbește de împărăția cerurilor. Că Hristos a venit să desființeze cele vechi și să ne cheme la o patrie mai bună. De aceea face totul, ca să ne scape de cele de prisos și de dragostea ce ne leagă de patimile vremelniciile pământului.

Florile de Sânziene – plante medicinale

Moduri de folosire

Prepararea ceaiului: Se folosește 1 linguriță (cu vârf) de drăgaică (flori de sânziene) la ¼ litru de apă, se opărește, se lasă să stea puțin. Se recomandă ca opărirea sau infuzia să se facă în următorul mod: se taie plantele proaspete și se pun într-un vas de sticlă sau alt recipient nemetalic. Se fierbe apa, se trage de pe foc și se toarnă peste plantele pregătite. Plantele proaspete nu se lasă să stea în vas decât foarte puțin timp (Ajunge ½ minut). Ceaiul trebuie să fie foarte deschis la culoare: galben deschis sau verde deschis. Plantele uscate se lasă să stea ceva mult timp (1-2 minute). Un ceai astfel preparat este mult mai sănătos

Suc proaspăt: Se spală drăgaica proaspătă și se stoarce, cât este încă în stare umedă, cu ajutorul storcătorului electric de uz casnic.

Prepararea alifiei: Sucul proaspăt este amestecat cu unt la temperatura camerei până se formează o pastă alifioasă care se păstrează la frigider.

Ceaiul de sânziene:

- curăță **rinichii, ficatul, pancreasul și splina** de factorii patogeni
- în **bolile de rinichi** sau **pionefrite** (puroi la rinichi), foarte eficace este amestecul de drăgaică, splinuță-de-pădure și urzică-moartă-galbenă în părți egale. Se bea timp de 14 zile, ½ ceașcă pe stomacul gol, 30 minute înainte de micul dejun, iar restul pe parcursul zilei, înghițitură cu înghițitură. În caz de boală grea trebuie consumate 4 cești pe zi.
- este recomandat zilnic pentru cei ce suferă de tulburări ale **sistemului limfatic**
- este indicat și în **cloroză, hidropizie și junghiuri intercostale**
- folosit extern, ajută foarte repede în toate **bolile de piele, în răni, furuncule și comedoane**
- spălăturile calde ajută la întinderea **tenului ofilit**
- recomandat pentru tratarea **bolilor gușei, a glandei tiroide**; se face zilnic foarte multă gargară
- gargara și clătitul cu ceai de drăgaică sunt de un rapid ajutor în cazurile de **paralizie a corzilor vocale**
- în **tumorile canceroase pe laringe**, alături de ceaiul de drăgaică, se recomandă un amestec – cu efect de împiedicare a formării cancerului – de ceai de plante, și anume: 300 g de filimică (cunoscută în popor sub denumirile de boance, calce, căldărușă, fetișcă, floare galbenă, vâzdoage, salomie etc.), 100 g de coada șoricelului și 100 g

de urzică (½ litru pe zi, câte o înghițitură la fiecare 20 de minute)

Sucul proaspăt stors de drăgaică împreună cu **alifia de filimică** este indicat în tratarea **bolilor maligne de pile**, ce se manifestă sub forma unor pete întunecate, bine conturate și aspre. Simultan trebuie folosit urzică și coada șoricelului.

Medicina populară recomandă drăgaica și în **epilepsie, isterie, coree, boli de nervi, retenție urinară, nisip și piatră la rinichi și în urină, afecțiuni uterine.**

După Maria Treben, *Sănătate din Farmacia Domnului*

Cronică parohială

Sâmbătă 19 iunie, fiicele Irina și Carmen au organizat în mod deosebit comemorarea părinților, Dr. Victoriu Decuș, pomenire la șapte ani și Ing. Prof. Lucia Decuș, la șase luni de la mutarea la cele veșnice.

În aceeași zi, soția Eugenia, împreună cu copiii, au organizat slujba de pomenire pentru răposatul Gheorghe Iliescu.

Dumnezeu să-i odihnească în pace !

Program de spovedanie în această săptămână

Miercuri 23 iunie, ora 18.00, după Vecernie

Joi 24 iunie, ora 7.00, înaintea Sfintei Liturghii

Vineri 25 iunie ora 10.00, după Sfântul Maslu

Sâmbătă 26 iunie, ora 18.00, după Vecernie

Anunț

În această săptămână (20.06.2004 – 27.06.2004) experții vor începe realizarea proiectului de consolidare a bisericii noastre, care prezintă fisuri și ușoare deplasări ale zidurilor în zona altarului. Apelăm pe această cale la enoriașii noștri spre a ne ajuta în elaborarea acestui proiect și demararea lucrărilor. Vă vom ține la curent în legătură cu evoluția acestor lucrări.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul 276 450 deschis la Raiffeisen Bank, filiala Iași.